

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาต่อคุณสมบัติของบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รุ่นปีการศึกษา 2533-2537” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบประเภทของหน่วยงาน จำนวนบัณฑิตที่เข้าปฏิบัติงาน ทักษะคุณสมบัติของผู้บังคับบัญชาต่อคุณสมบัติของบัณฑิต และทิศทางของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ที่พึงประสงค์ในอนาคต

กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ระดับที่ปฏิบัติงานໄกด้วยกันบัณฑิตมากที่สุด ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชนทั่วประเทศจำนวน 83 องค์กร

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ชุดประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่นำไปของผู้บังคับบัญชา และสถานภาพของบัณฑิตในหน่วยงาน ทักษะคุณสมบัติของผู้บังคับบัญชาต่อคุณสมบัติของบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม การสนับสนุนของหน่วยงาน และทักษะของหน่วยงานด้านหลักสูตรการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม โดยแยกแบบสอบถามให้ทั้งสิ้น 112 ฉบับ และได้รับกลับคืนมา 83 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 74.1 ตามจำนวนที่หน่วยงานแจ้งมาดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐบาล ได้รับแบบสอบถามกลับมา 78 ราย

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	จำนวน	44 ราย
กระทรวงมหาดไทย	จำนวน	29 ราย
กระทรวงสาธารณสุข	จำนวน	3 ราย
ศาลากลางกรุงเทพมหานคร	จำนวน	1 ราย
กระทรวงกลาโหม	จำนวน	1 ราย

2. หน่วยงานภาคเอกชน ได้รับแบบสอบถามกลับมา 5 ราย

องค์กรพัฒนาเอกชน	จำนวน	3 ราย
สถาบันการศึกษา	จำนวน	2 ราย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS หากว่าอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อสรุปข้อมูลทั้งหมด โดยแสดงผลการวิจัยดังนี้

1. คุณลักษณะทั่วไปของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตและสถานภาพของบัณฑิตในหน่วยงาน

1.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตทั้ง 83 คน เป็นชายร้อยละ 56.6 เป็นหญิงร้อยละ 3.6 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.9 ช่วงอายุ 41-45 ปี ร้อยละ 20.5 และช่วงอายุ 46-50 ปี เพียงร้อยละ 19.3

ระดับการศึกษาพบว่า จบการศึกษาชั้นมัธยมสูงสุดระดับปริญญาตรีร้อยละ 63.9 การศึกษาชั้นมัธยมสูงสุดระดับปริญญาโท ร้อยละ 31.3 และการศึกษาชั้นมัธยมสูงสุดระดับปริญญาเอกเพียงร้อยละ 1.2 ในสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 30.1 รัฐศาสตร์ 16.9 และศิลปศาสตร์ร้อยละ 13.3

หน่วยงานที่ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตคัดเลือกมาเพื่อเข้าร่วมงานในหน่วยงาน ปฎิบัติงานอยู่เป็นหน่วยงานในภาครัฐบาล ร้อยละ 94 ภาคเอกชนเพียงร้อยละ 6 และส่วนใหญ่ปฏิบัติการกิจในงานสังคมสงเคราะห์โดยตรงร้อยละ 60.2 ปฎิบัติการกิจเพียงกิจกรรมที่อยู่กับงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 37.3

ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของบัณฑิตเหมาสมกับลักษณะการให้บริการของหน่วยงานผู้บังคับบัญชาบัณฑิตท่านใหญ่เห็นว่าอยู่ในขั้นเหมาะสมค่อนข้างมาก ร้อยละ 71.1 เหมาสมเพียงบางส่วนเพียงร้อยละ 26.5

1.2 สถานภาพของบัณฑิตในหน่วยงาน

จำนวนบัณฑิตจากคัดเลือกมาเพื่อเข้าร่วมงานในหน่วยงานในแต่ละหน่วยงานจำนวนไม่เกิน 5 คน

คำแนะนำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในแต่ละหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นคำแนะนำนักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 83.1 รองลงมาเป็นคำแนะนำอื่นๆ ร้อยละ 16.9 เช่น พนักงานคุณความประพฤติ ผู้จัดการลักษณะผู้ดูองบัง งานศูนย์ข้อมูลน่าวางและสารสนเทศ งานการเข้าหน้าที่ งานสารบรรณ การเงิน เป็นต้น ดังนั้nlักษณะงานที่ได้รับมอบหมายตามคำแนะนำที่จะเป็นงานประจำที่ต้องการดำเนินการต่อๆ กัน ร้อยละ 68.7 เช่น งานให้คำปรึกษา และช่วยเหลืออยู่ด้วยโภคภัณฑ์ โภคภัณฑ์ ภาระงานบริการต่างๆ ร้อยละ 55.4 และงานศึกษาวิจัย เพียงร้อยละ 34.9

หน่วยงานที่ทำการสำรวจได้แสดงเหตุผลในการรับบัณฑิตเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนมากกว่า 2 เหตุผล เหตุผลที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด คือ มีความต้องการร้อยละ 84.3 มีความรู้ความสามารถสามารถต้องการร้อยละ 66.3 บัณฑิตมีบุคลิกภาพเหมาะสมสร้อยละ 45.8 ส่วนของจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเพียงร้อยละ 6 เท่านั้น บัณฑิตส่วนใหญ่เข้าปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลา 3-4 ปี ร้อยละ 45.8 ระยะ 1-2 ปี ร้อยละ 28.9 และค่าก่อตัว 1 ปี เพียงร้อยละ 19.3

2. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาต่อคุณสมบัติของบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2.1 ความคิดเห็นต่อความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของบัณฑิต

ผู้บังคับบัญชา มีความเห็นว่าบัณฑิตมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่อนข้างมากพิจารณาจาก $\bar{X} = 93.74$ และ $SD = 11.64$ โดยเห็นว่ามีความรู้และทักษะในเรื่องเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบในการดำเนินงาน สามารถปรับตัวเข้ากันหน่วยงานได้ปรับตัวเข้ากับผู้บริหารและผู้มาขอรับบริการของหน่วยงานได้ และมีความสามารถในการประสานงานเป็นดี

2.2 ความคิดเห็นต่อทัศนคติทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่บัณฑิตปฏิบัติ

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตมีความเห็นว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติตามบทบาทวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมากพิจารณาจาก $\bar{X} = 56.73$ และ $SD = 7.70$ ดังนี้รายละเอียดตามลำดับนี้ มีความตั้งใจและความสนใจในการปฏิบัติงาน มีการอธิบายถึงความต้องการและนิยามของหน่วยงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีทักษะคิดต่อองค์กรที่รับผิดชอบ มีความเต็มใจและอดทน และมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง เป็นดี

ดังนี้เมื่อสรุปความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตต่อคุณสมบัติของบัณฑิตทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่มีต่อการปฏิบัติงานพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจาก $\bar{X} = 150.48$ และ $SD = 18.69$

แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าคุณสมบัติของบัณฑิตด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่อนข้างมากก็ตามก็ยังปรากฏว่ามีบางส่วนอยู่ในเกณฑ์ไม่เหมาะสมน้อย ที่ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตเห็นว่าควรจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม เช่น ความรู้ความสามารถในการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของผู้รับบริการ ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหา ความสามารถในการใช้ความตั้งใจของปัญหาศุภชนิด-สังคมเข้ากับระบบการทำงาน ความรู้ความสามารถ ในการนำเสนอและประเมินผลงาน ความรู้ความสามารถในการจัดฝึกอบรม ความเต็มใจและอดทน ความเข้าใจมนุษย์ และสังคม การมีมนุษยสัมพันธ์ การครองต่อเวลา ความคิดวิเครื่องสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง/กล้าเผชิญปัญหาข้อขัดข้องและการมีส่วนร่วมประชุมสัมมนา เป็นดี

3. การสนับสนุนของหน่วยงาน

การสนับสนุนหรือเพิ่มความรู้ ทักษะและทัศนคติของบัณฑิต พนวานุ่วยงานที่บัณฑิตปฏิบัติงานให้การสนับสนุนถึงร้อยละ 74 ในหลายประเภทดังนี้ สนับสนุนด้านการศึกษาต่อร้อยละ 98.2 การฝึกอบรม/คุยงาน ร้อยละ 100 การร่วมประชุมสัมมนา ร้อยละ 100 การประชุมปฏิบัติการ ร้อยละ 88 การเป็นวิทยากรพิเศษ ร้อยละ 54 การสนับสนุนการศึกษา/วิจัย ร้อยละ 74.7 สำหรับสถานที่จัดการศึกษาอบรม คุยงาน สัมมนา ปรากฏว่าหน่วยงานส่วนใหญ่มีนโยบายให้จัดในประเทศมากกว่า ต่างประเทศด้านนโยบายประยุทธ์ดังนั้นประมาณของรัฐบาลและอดีตคสส่องกับสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน

สำหรับการสนับสนุนให้นักศึกษาและสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม “ได้รับประสบการณ์การฝึกภาคปฏิบัติจริงจากหน่วยงานที่ให้บริการค้านสวัสดิการสังคม พบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่ ร้อยละ 53 มีการรับนักศึกษาและสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมเข้าฝึกภาคปฏิบัติ”

ส่วนการสนับสนุนความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของบัณฑิตพบว่าหน่วยงานมีการสนับสนุนความก้าวหน้าของบัณฑิตอย่างไม่มีข้อจำกัดขึ้นกับความสามารถของบัณฑิต ร้อยละ 56.6

4. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต

4.1 ความคิดเห็นต่อการเพิ่มเติมวิชาในหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

จากการศึกษาพบว่าผู้บังคับบัญชาบัณฑิต ประยุตนาให้เพิ่มวิชาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและการตระหนักต่อจรรยาบรรณของนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้นักศึกษารู้จักการเดินทางและอดทนต่อการปฏิบัติงาน ร้อยละ 61.1 ความรู้และทักษะเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์/การคิดคือสื้อสาร ร้อยละ 13.2 วิธีการปฏิบัติงานด้านเฉพาะราย (Case Work) กลุ่มชน (Group Work) และชุมชน (Community Work) ร้อยละ 9.8 ความรู้เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ในกิจกรรมทั้งที่/ การบำบัดและพื้นฟูผู้ต้องขังที่ดีดงามสภาพดี/ปัญหาอาชญากรรม ร้อยละ 9.8 และความรู้เกี่ยวกับ Computer ร้อยละ 7.3 เป็นดัง

4.2 ความคิดเห็นต่อการเสริม/สอดแทรก ความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต สรุปให้เห็นว่าสภาวะเศรษฐกิจ สังคม ปัจจุบัน มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา ดังนั้นในการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์จึงควรเพิ่ม เรื่องเกี่ยวกับ การวิเคราะห์วิถีคุณธรรม การดำเนินการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมจากปัจจุบันสู่อนาคต ร้อยละ 16.6 การฝึกหัดประยุกต์ใช้หลักวิชาการด้านต่างๆ เช่น จิตวิทยา จิตเวช เข้ากับกระบวนการให้คำปรึกษา ร้อยละ 16.6 การเป็นผู้นำ ร้อยละ 14.1 การทำงานเป็นทีม ร้อยละ 12.3 และเทคนิคการเขียน/ วิเคราะห์แผน ร้อยละ 11 เป็นดัง

4.3 ความคิดเห็นต่อทิศทางของหลักสูตรการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาบัณฑิต เห็นว่าทิศทางการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม ควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ของสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ร้อยละ 24.2 เมื่อการทดสอบภาคฤดูภูมิภาคปฏิบัติให้มากขึ้น ร้อยละ 17.7 นักศึกษาควรฝึกปฏิบัติด้านมนุษยสัมพันธ์ ศิลธรรมและจรรยาบรรณให้มากขึ้น ร้อยละ 16.1 และให้ความสำคัญต่อหลักการ/วิธีการสร้างองค์กรประชาชัąน อาสาสมัครและระบบเครือข่าย ร้อยละ 12.1

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาด้วยคุณสมบัติของนักศึกษา คุณะสังคม สมควรห้า-ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รุ่นปีการศึกษา 2533-2537” ทำให้ทราบว่า

บัณฑิตจากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมปีชุบัน ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่นับว่าเป็นสถาบันสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ในภาคธุรกิจ หน่วยงานลักษณะนี้จำนวนไม่เกิน 5 คน เป็นระยะเวลา 3-4 ปี ในตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์และหน้าที่คุณประพฤติ ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ตำแหน่งบัณฑิตปฏิบัติงานอยู่หน้ามุมะสมกับวุฒิการศึกษาที่สำเร็จมา ส่วนขอเดินทางของมหาวิทยาลัยที่บัณฑิตสำเร็จการศึกษาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับบัณฑิตเข้าปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน

ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตเห็นว่า คุณสมบัติของบัณฑิตที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นความรู้ ทักษะ ทัศนคติ อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมค่อนข้างมาก อาทิเช่น ความรับผิดชอบในการดำเนินงาน สามารถปรับตัวเข้ากับหน่วยงานได้ ปรับตัวเข้ากับผู้มีอำนาจหรือบุคลากรของหน่วยงานได้ดี มีความตั้งใจและสนใจในการปฏิบัติงาน ยึดถือในกฎระเบียบท่องหน่วยงานได้เป็นอย่างดีเยี่ยม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนในความก้าวหน้าของบัณฑิตที่หน่วยงานพยายามสนับสนุนในหลาย ๆ ด้าน อาทิ การศึกษาต่อ การฝึกอบรม / สมัมนา / คุยงาน การเป็นวิทยากรพิเศษ ตลอดจนการสนับสนุนด้านข้อมูล กำลังใจ ในการเมือง โอกาสให้บัณฑิตได้มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งที่ปฏิบัติงานไปเป็นลำดับขั้น

แต่กระนั้นก็ตามผู้บังคับบัญชาบัณฑิตยังเห็นว่าท่านกล่าวสภาวะสังคมที่วิกฤตในปีชุบัน ประชาชนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ทั้งภาคเศรษฐกิจ การศึกษา เกษตร การเลือกตั้ง ให้ออกจากงานบัณฑิตมีปราชญาเป็นระยะๆ ซึ่งสูญเสียตัวตนด้วยการทำงานออกด้วยการทำงานชีวิต ความช่ำชាในหน้าหนังสือพิมพ์ โครงการต่างๆ ของรัฐ เช่น อาหารกลางวัน ค่าเล่าเรียน ถูกยกเลิกกลางคืน เด็กหลาภูมิต้องออกจากโรงเรียน กลายเป็นแรงงานเด็กหรืออาชีวเด็กขึ้นขาดบริการทางเพศเพื่อหารสืบตัวเองและครอบครัว

จากสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงในการให้คำปรึกษา และหาแนวทางเดือดใหม่ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เดือดร้อนทั้งหลาย จึงควรต้องมีความเข้าใจ ต่อสถานการณ์วิกฤตการณ์อย่างลึกซึ้ง มองให้เห็นว่าเกิดจากสาเหตุใด มีปัจจัยใดเข้ามานกีบขึ้นมา การแก้ปัญหาจึงไม่ควรมองปราชญาการณ์แยกเป็นส่วนๆ หากต้องพิจารณาเป็นองค์รวม เห็นความเชื่อมโยง ซึ่งพนักงานกับของพาภากย์ได้โครงสร้างใหญ่ของสังคม ซึ่งจราจรสังคม จงสอดคล้อง เห็นว่าประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสังคมสงเคราะห์บนพื้นฐานและภาพสวัสดิการสังคมแบบพื้นบ้านขึ้นมาในท่านกล่าง วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ต้องผลักดันในสิ่งดังไปนี้

- การพัฒนาคุณธรรม ประเพณีดั้งเดิมของการช่วยเหลือกัน
- การให้หลักประกันทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในชุมชน

- การช่วยสร้างความเป็นประชาสังคม (Civil Society) ของสังคมไทย เพื่อแสดงให้เห็นว่า ความอยู่ดีมีสุขของคนในสังคมต้องมาจากทุกส่วนในสังคม (จিราลักษณ์ ชาศิลป์มั่น, 2541, น. 18)

และการที่นักสังคมสงเคราะห์จะผลักดัน 2 ประเด็นข้างต้นได้ นักสังคมสงเคราะห์ต้องสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรชุมชน ปัจจุบันได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ให้ใช้ไปเพื่อความสำคัญ ของสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ โดยองค์กรสังคมสงเคราะห์ภาครัฐบาลควรสนับสนุนในการเสริม ทรัพยากร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ และที่สำคัญนัก สังคมสงเคราะห์ต้องช่วยสร้างให้เกิดองค์กรเครือข่ายต่างๆ ในชุมชนที่มีกิจกรรมด้านสวัสดิการสังคมใน ระดับท้องถิ่น กพ. มีมติเมื่อพฤษภาคม 2540 เห็นชอบในหลักการให้การประชาสังเคราะห์ถ่ายโอนงานให้ แก่องค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อกระจายอำนาจการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่องค์กรท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 โดยให้มีการตรากฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ภายใน 2 ปี แต่ การศึกษาความคิดเห็นของประชาสังเคราะห์จังหวัดและองค์กรบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วย แม้ไม่มีความแตกต่างในความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความสามารถในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล การถ่ายโอนงานให้องค์กรบริหารส่วนตำบลลงเรื่องระหว่างการวิเคราะห์ลักษณะงาน เพื่อขัดคำบัญญัติความเร่ง ค่วงของงานที่จะถ่ายโอน (ทรงธรรม หวานีช, 2540 : น.125.) เมื่อเป็นเช่นนั้นบทของนักสังคมสงเคราะห์ ในอนาคตจึงเป็นเพียงบทบาทผู้สนับสนุนเท่านั้น บทบาทหลักเป็นของประชาชน หากเป็นไปได้ชุมชนจะ ต้องมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีสวัสดิภาพ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทิศทางการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ต้องการ การปฏิบัติงานไปสู่การพิจารณาปัญหาทุกรอบในภาพรวม การดำเนินงานต้องมีลักษณะงานที่ครบวงจร ปฏิบัติงานในเชิงป้องกันโดยเน้นการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่มของชุมชน การประสานองค์กรเครือข่ายเพื่อ นำไปสู่การแก้ไขปัญหาสังคมในวงกว้างหรือผู้สูงสุกการปฏิบัติงานในระดับมหาภาคให้มากขึ้น ซึ่งคุณภาพสังคม ทางเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมได้ดำเนินการอยู่เบื้องในบางประเด็น และจะเน้นการศึกษาวิชาที่เกี่ยว กับการปฏิบัติงานในสภาพการที่ท้าทายให้มากขึ้น พร้อมกับจะนำประเด็นที่เกี่ยวกับชุมชน การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน และอิทธิพลของประเพณีที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ไปพิจารณาปรับปรุงหลัก สูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นอกจากเพื่อตอบสนองวัตถุ ประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว ยังมีประเด็นสำคัญที่นำเสนอไว้ ซึ่งควรได้รับการพิจารณาดังนี้

1. หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต

ปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคมสูงขึ้น กลุ่มที่อ่อนแอกล้าวเปรี้ยงแหงหราญ หลักสูตร สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตจะต้องพัฒนาศาสตร์ทางวิชาชีพขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับการให้ความช่วย

เหตือผู้รับบริการ โดยแบ่งเป็นจากการให้บริการในกิจกรรมมาเป็นการกระตุ้นสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ดีให้แก่คนกลุ่มใหญ่ ได้แก่ความเสียเบริกและได้รับโอกาสอย่างเป็นธรรมมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ศาสตร์และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องการประสานการสร้างองค์กรเครือข่าย หรือการขอความช่วยเหลือจากสาขาวิชาชีพ สถาบันองค์กรภายนอก โดยเฉพาะอย่างเชิงองค์กรประชาชน ซึ่งจำเป็นมากยิ่งขึ้น และควรต้องขยายกว้างไปถึงศาสตร์พื้นฐานทางกฎหมาย เศรษฐศาสตร์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสถานบันและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบสนองความต้องการและเห็นคุณค่าที่แท้จริงแก่กระบวนการจัดสวัสดิการเพื่อให้ประชาชนได้รับโอกาสตามสิทธิพลเมืองของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ได้ให้หลักประกันทางเศรษฐกิจและสังคมต่อ กันอีกด้วย โอกาสที่เกิดขึ้นพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก พิทักษ์สามารถใช้ประโยชน์ จำกัดความรุนแรงในบ้าน เคราะห์เด็กที่ในความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะเป็นแนวทางของนโยบายและมาตรการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ต่อไปในอนาคต

2. นักศึกษา

นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้สามารถเป็นผู้ที่ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา เพื่อประับนรด์ด้วยความและความต้องการและวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเสมอ นอกจากนี้ควรฝึกทำความเข้าใจ และรู้จักตนเองเพื่อการปรับทักษะคิดค่านิยม ซึ่งจะส่งผลดีทักษะคิดที่ดีอีกเช่นเดียวกัน สร้างความมั่นใจในตัวเอง เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนมีความภาคภูมิใจในการหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์

3. คณาจารย์ในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

3.1 ควรเป็นผู้ชี้แนะและกระตุ้นให้นักศึกษาทบทวนตัวเอง ทำความรู้จักตัวเองให้ท่องแท้ แนะนำและประเมินจังหวะเป็นนักสังคมสงเคราะห์หรือไม่

3.2 ในกระบวนการวิธีการเรียนการสอนคณาจารย์ควรเน้นให้มีการออกฝึกภาคปฏิบัติ และการศึกษาดูงานนอกสถานที่ การศึกษาเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ และการให้บริการทางสังคมในหลายอาชีวุณชั่งแตกต่างและเปลี่ยนไปกว่าการเรียนรู้ที่ความเข้าใจในชั้นเรียน

3.3 คณาจารย์ควรได้รับการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้ององค์ความรู้ และวิชาการใหม่เพื่อถ่ายทอดให้กับนักศึกษา รวมทั้งควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัย การเขียน คํารา บทความทางวิชาการ การเข้าร่วมประชุมสัมมนาทั้งในและนอกประเทศไทย ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม นอกสถาบันหรือได้รับทราบข้อมูลทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน

4. หน่วยงานด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

4.1 วิกฤตการณ์ด้านเศรษฐกิจนี้ก่อให้เกิดความจำากัดของทรัพยากรทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการจัดสวัสดิการและการแก้ไขปัญหาของประชาชน รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนขยາบนาทนาการให้บริการสวัสดิการสังคมกับองค์กรในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนระดมทรัพยากรในท้องถิ่นผ่านทางกลุ่มองค์กร และเครือข่ายต่างๆ ในชุมชนมาใช้ในงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างเต็มที่ หน่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมต้องปรับเปลี่ยนวิธีการในการให้บริการจาก สังคมสงเคราะห์แบบเดิมที่เป็นแบบเฉพาะราย (Agency Based) เป็น การใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community Based)

4.2 องค์กรด้านสังคมสงเคราะห์ต้องตั้งใจให้ความสำคัญกับนโยบายในการพัฒนาความรู้ความสามารถนักสังคมสงเคราะห์ออกไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ในรูปของผลงานที่เห็นเป็นรูปธรรมและแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการ วิทากการสังคมสงเคราะห์ที่ก้าวหน้า

5. สถาบันทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนหลักสูตรทั้งหมดที่สำคัญ ควรต้องมีบทบาทในการส่งเสริมหรือร่วมกับองค์กรภาครัฐและองค์กรท้องถิ่นในการจัด “ประชาสัมพันธ์ทางสังคมสงเคราะห์” ขึ้น เพื่อเป็นการระดมทรัพยากร เปิดโอกาสให้มีการกระจายอำนาจและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการบังคับแก้ไขปัญหาอันอาจจะเกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างแท้จริง